

VÆRØY FISKARLAG

E-post: vaeroyfiskarlag@hotmail.com – 8063 VÆRØY

Til

Klima- og miljødepartementet

E-post: postmottak@kld.dep.no

Forvaltningsplanen for Norskehavet – høringsuttalelse fra Værøy Fiskarlag

Værøy Fiskarlag viser til det faglige grunnlaget for oppdateringen av Forvaltningsplanen for Norskehavet og ønsker med dette å gi noen generelle og spesifikke innspill til rapporten som er utarbeidet samt noen kommentarer til den videre forvaltningsplanprosessen.

Innledning

Først og fremst ønsker Værøy Fiskarlag å uttrykke tilfredshet med at systemet med helhetlige og økosystembaserte forvaltningsplaner for havområdene blir videreført. Etter regjeringsskiftet i 2013 kunne det en stund se ut som at arbeidet med forvaltningsplanene hadde blitt parkert i en skuff. I forbindelse med den politiske debatten om «forflytningen» av iskanten i Barentshavet tidligere i år, skjøt imidlertid arbeidet med forvaltningsplanene fart igjen, etter påtrykk fra blant annet Stortinget.

Værøy Fiskarlag har registrert at det er opprettet en egen hjemmeside (havforum.no), der ansvarlige myndigheter forsøker å samle alt relevant materiale knyttet til forvaltningsplanarbeidet. Dette med sikte på å styrke medvirkningen fra andre aktører og skape en større åpenhet rundt de faglige og politiske prosessene. Værøy Fiskarlag mener dette er et fornuftig grep, og hilser tiltaket velkommen.

Fiskebestandene

I det faglige grunnlaget står det blant annet å lese følgende i sammendraget på side 8:

Fiskesamfunnet i Norskehavet domineres av de tre pelagisk fiskeartene sild, makrell og kolmule. De viktigste endringene i økosystemet siden 2007 er veksten og ekspansjonen i makrellbestanden, nedgangen i sildebestanden etter 2009 og den betydelige nedgangen i bestanden av kolmule. Gode årsklasser i 2010 og 2011 gir imidlertid en økning i

kolmulebestanden i 2013 i forhold til de foregående årene. Den betydelige nedgangen i bestanden av sei, i forhold til de historisk høye bestandsmålingene i første del av 2000-tallet, er også et viktig trekk. Andre viktige endringer siden 2007 er at bestanden av snabeluer nå er vurdert til å være restituert til et bærekraftig reproduksjonsnivå, og at nedgangen i bestanden av vanlig uer har fortsatt. Vanlig uer er i rødlisten for 2010 klassifisert som sterkt truet. Tilgjengelige data for brosme og lange fra 2000 til 2010 viser en positiv utvikling for artene.

Værøy Fiskarlag vil i denne sammenheng vise til det ferske årsmøtevedtaket i Nordland Fylkes Fiskarlag (2015), som lyder slik (sak 10, pkt. 9 - forskning på viktige fiskebestander):

«Årsmøtet i Nordland Fylkes Fiskarlag er kritisk til noe av den forskningen som foregår på fiskebestander som har stor økonomisk betydning ikke bare for fiskerne, men også for industrien og kystsamfunnene for øvrig. Et eksempel på det er norsk vårgytende sild der TAC i 2015 har blitt redusert til bare 17 % av det som var TAC for 7 år siden. Dette er et skremmende eksempel på dårlig forvaltning av en bestand.

Også utviklingen i bestanden av nordøst-arktisk hyse kan nevnes som et eksempel der en i løpet av dette året har fått en oppskrivning av bestanden, noe som førte til at en i sommer fikk en kvoteøkning på 25 %.

Årsmøtet mener at forskerne og i særdeleshet Havforskningsinstituttet må være tettere på de enkelte bestandene og også etablere rutiner der fiskerne trekkes inn i forskningsarbeidet og ikke minst at forskerne ikke bare arrogant avviser det som fiskerne formidler av registreringer.»

Videre vil Værøy Fiskarlag påpeke viktigheten av at man i framtiden forsøker å ta enda større hensyn til helheten og samspillet i økosystemet i den løpende fiskeriforvaltningen, herunder i prosessene med kvotefastsettelse. Dette med å kunne vurdere hvilken effekt isolerte tiltak vil ha i et større økosystemperspektiv er jo en av hovedintensjonene med forvaltningsplanene for havområdene. For eksempel registrerer vi at den økte mengden makrell i nordområdene de siste årene resulterer i økt trykk på næringskjeden i form av større konkurranse om maten som andre fiskearter beiter på. Det er viktig at det blir forsket grundigere på konsekvensene av slike endringer i økosystemet i Norskehavet. Sett i lys av dagens situasjon, kan det stilles spørsmål om ved hvorvidt de eksisterende modellene som beskriver sammenhengene mellom størrelsene på de ulike fiskebestandene og nivåendringer på enkeltbestander, er gode nok med hensyn på å predikere framtidige bestandsstørrelser, både på kort og lang sikt.

Fiskefartøy og fiskerienes påvirkning

Videre i rapportens sammendragkapittel, på side 11, leser vi følgende under overskriften fiskeri:

Siden 2006 er det blitt færre fiskefartøyer, men gjennomsnittsstørrelsen på fartøyene har økt. I 2006 var det registrert 7300 fiskefartøyer, mens det i 2011 var 6252. Den største fiskeriaktiviteten foregår som før utenfor Møre, ved Haltenbanken, på Sklinnabanken og Sklinnadjupet og langs Eggakanten. Fangstkvantumet var 770 000 tonn i 2006 og 707 000 tonn i 2012, men litt høyere årene i mellom, 967 000 tonn i 2009. De viktigste bestandene for fiskeriene er sild, kolmule, makrell, sei, vassild og uer. Norge deler nesten alle sine fiskebestander med andre land.

Den største påvirkningen fra fiskeriene er den planlagte og målrettede beskatning av ulike målarter for fiskeriaktiviteten. Denne påvirkningen medfører at en betydelig andel (kan variere fra 10 til 40 % avhengig av de ulike fiskebestanders livssyklus og størrelse) av den fiskbare delen av bestand (fisk over minstemål) tas ut som følge av fiskeriaktiviteten. Dette er en påvirkning som er basert på en langsiktig og bærekraftig forvaltningsstrategi, noe som bl.a. reflekteres i kvoterådene som blir gitt fra ICES. Uønsket bifangst forekommer i et visst omfang av sjøfugl, sjøpattedyr og fisk (feil mållart). Målsettingen er å redusere denne påvirkningen til å være så liten som praktisk mulig, noe det arbeides kontinuerlig med.

Fiskeri kan også ha en uønsket påvirkning på bunnsamfunn hvor hovedfokus i denne forbindelsen har vært på ødeleggelse av korallrev ved bruk av bunntål. I løpet av de siste 15 årene er mye gjort for å redusere påvirkningen på bunnsamfunn.

Værøy Fiskarlag viser til at nedgangen i fiskefartøy i hovedsak skyldes politiske rammebetingelser og ulike effektiviserings tiltak i næringa. Når det gjelder fiskerienes påvirkning i form av uønsket bifangst (sjøfugl, sjøpattedyr og fisk) anslås denne i et lokalt/regionalt perspektiv å være svært liten, sett i lys av hva som er praktisk mulig med dagens fangstteknologi. Værøy Fiskarlag mener det er svært positivt at MAREANO-programmet har identifisert og kartlagt flere viktige bunnsamfunn langs kysten, herunder viktige korallrev. Bunntål bør ikke tillates i noen områder hvor det er identifisert korallrev.

Arealinteresser og motsetninger

Når det gjelder arealbruk og interessekonflikter i forvaltningsplanområdet, trekker sammendragkapittelet fram følgende (side 15):

Interessekonfliktene mellom næringene har ikke økt i perioden 2008-2012. Ut fra forventet framtidig aktivitet ser det ut til at det fortsatt vil være få interessekonflikter i Norskehavet. Ny petroleumsvirksomhet i området, omfattende fiskeriaktivitet, noe økende skipstrafikk og generelt økt fokus på sjømatproduksjon kan likevel gi utfordringer og større behov for samordning av arealbruk. Den tydeligste interessekonflikten gjelder generelt mellom seismiske undersøkelser og fiskeriaktivitet. Det er gjort en rekke tiltak for å redusere interessekonfliktene.

Værøy Fiskarlag er enig i at den skarpeste interessekonflikten gjelder forholdet mellom seismikkskyting og fiskeriaktivitet. Det er riktig at man har gjort noen tiltak med sikte på å avdempe interessekonfliktene, men fortsatt er det mange elementer som ikke er på plass. Værøy Fiskarlag viser blant annet til årsmøtevedtaket som nylig ble gjort i Nordland Fylkes Fiskarlag (sak 10, pkt 8 - seismikk og fiskeri / petroleumsvirksomhet):

«Årsmøtet ber om at Norges Fiskarlag gjennom dialog med Oljedirektoratet og seismikk-selskapene sørge for at når seismikkundersøkelser skal gjennomføres så må disse strekke seg over et langt mindre areal og tidsrom enn det en ofte ser i dag. Det er eksempler på seismiske undersøkelser i et område på 15.000 km² og med varighet i 5-6 måneder. Årsmøtet krever at seismiske undersøkelser må begrenses betydelig i tid og rom.

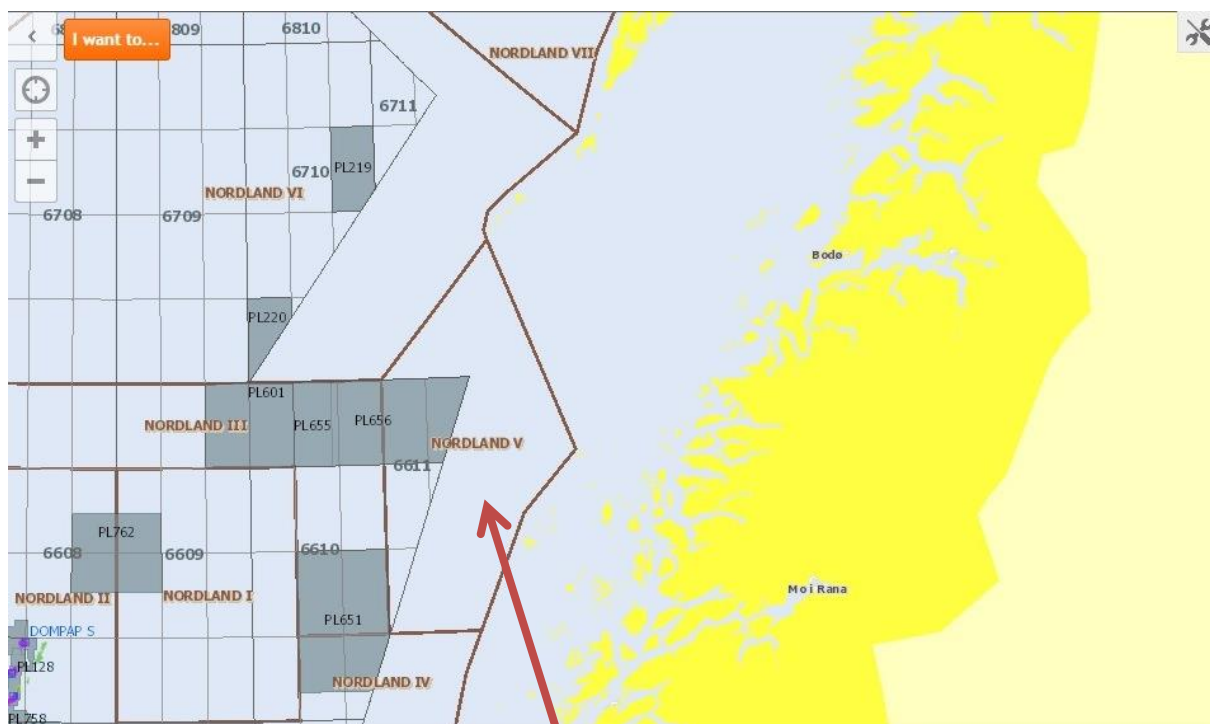
Årsmøtet viser til at det foreligger lite forskning rundt seismikkens innvirkning på økosystemet. Det er heller ikke gjort så mye forskning på skremmeeffekter at Oljedirektoratet aksepterer og legger inn slike hensyn når seismikk-selskapene melder inn seismikkundersøkelser.»

Værøy Fiskarlag mener det er en betydelig svakhet at Oljedirektoratet avviser at det bør tas hensyn til en skremmeavstand på 4-5 nautiske mil for eventuelle fiskefartøy som for eksempel driver direktefiske etter torsk og hyse i aktuelle undersøkelsesområder. Etter vår mening bør dette prinsippet fastsettes som en ufravikelig ramme for seismikkskyting som skal foregå de områdene i Norskehavet som pr i dag er åpnet for ordinær petroleumsvirksomhet. Vi forventer at dette drøftes i oppdateringen av Forvaltningsplanen for Norskehavet og nedfelles som en av rammene for petroleumsvirksomhet i perioden 2016-2025.

Særskilte merknader vedrørende Nordland V

Værøy Fiskarlag har tidligere kritisert at myndighetene har åpnet for lisenstildelinger i de såkalt åpne områdene av havområdet Nordland V. Grunnlaget for å dele ut lisenser i Nordland V bygger på det vi vil karakterisere som en utdatert konsekvensutredning fra 1993. I 2012 ble to blokker i Nordland V gjort tilgjengelig for undersøkelser gjennom TFO-systemet.

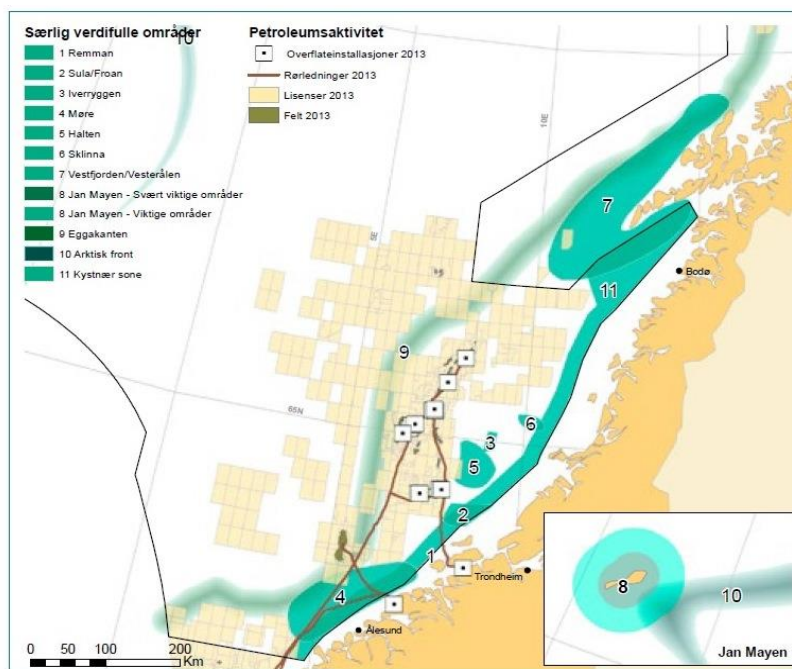
I tråd med tidligere anbefalinger fra Nordland Fylkes Fiskarlag anmoder vi at disse utvinningstillatelsene snarest trekkes tilbake. Når det gjelder uåpnede deler av Nordland V, er vår klare holdning at disse områdene må forbli stengt – og følgelig motsetter vi oss en åpningsprosess/konsekvensutredning etter petroleumsløven for dette området. Vår hovedbegrunnelse er at dette området er definert som et særlig verdifullt område i forhold til belastninger som petroleumsvirksomheten kan påføre.

Nordland V-området sør for Vestfjorden.

Særlige verdifulle områder (SVO) – vår anbefaling ift evt petroleumsaktivitet

Med utgangspunkt i identifiseringen av særlig verdifulle områder (jf. kartet under), anbefaler vi at samtlige av disse områdene holdes stengt for for petroleumsvirksomhet (herunder seismikkskyting). Det innebærer også at vi sier nei til åpningsprosesser iht petroleumsloven for disse havområdene. Vi sier imidlertid ja til alle former for kunnskapsinnhenting for områdene, så lenge disse er helt uten bindinger til petroleumsloven § 3-1.

Figur 3.5. Særlig verdifulle områder i forhold til petroleumsvirksomhet, 2013.

I rammene for nåværende forvaltningsplan for Norskehavet, heter det blant annet at:

På Mørebankene vil det frem til oppdateringen av forvaltningsplanen, senest i 2014, ikke bli utlyst konsesjoner. Regjeringen vil da vurdere dette spørsmålet på nytt. Dette gjelder ikke de delene av Mørebankene som er omfattet av TFO.

Værøy Fiskarlag viser til tidligere uttalelser der vi fraråder oljeaktivitet på Mørebankene. Vi holder fast ved at det i neste forvaltningsplanperiode (2016-2025) ikke må bli utlyst konsesjoner her – og at dette må nedfelles som en konkret ramme i forvaltningsplanen.

Vestfjorden og havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja

Selv om havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja (Nordland VI, Nordland VII og Troms II) sorterer under Forvaltningsplanen for Barentshavet, vil Værøy Fiskarlag minne om fiskeriorganisasjonenes klare standpunkt mot petroleumsvirksomhet i disse områdene. Seiest på landsmøtet i Norges Fiskarlag høsten 2015 ble denne holdningen tydelig uttrykt gjennom et enstemmig vedtak (sak 1, pkt g):

«Landsmøtet krever at Møreblokkene, Nordland VI og VII og Troms II fortsatt skal holdes stengt for all petroleumsaktivitet. Dette er de mest sentrale gytefeltene for vill fisk, og av helt avgjørende betydning for bestandenes reproduksjonsevne.»

Når det gjelder Vestfjorden, sorterer dette området under Forvaltningsplanen for Norskehavet. Vi har oppfattet det slik at et område innenfor grunnlinja i Vestfjorden nå er tatt inn i nevnte forvaltningsplan.

I det faglige grunnlagsarbeidet står det blant annet følgende å lese om Vestfjorden i kapittel 3.8 på side 55:

3.8.1 Verdier

Vestfjorden er historisk og potensielt et svært viktig område for Norges to viktigste fiskebestander, nordøstarktisk torsk og sild. Den er også et viktig overvintringsområde for raudåte, en nøkkelart i økosystemet. Området har stor verdi for mange arter av sjøfugl gjennom hele året, fra næringssøk i hekkeperioden, til myting og overvintring. I tillegg er Vestfjorden viktig for sjøpattedyr som havert, steinkobbe, spekkhogger og vågehval.

3.8.2 Endring i status for verdiene siden 2007

Vestfjorden er fortsatt et svært viktig område, især for gyting av torsk. Ny kunnskap som understreker betydningen av Lofoten-Vesterålen-området inkludert Vestfjorden har nylig framkommet, særlig gjennom KILO-rapporten fra Havforskningsinstituttet om status og videreutvikling av kunnskapsgrunnlaget for gytende fisk til egg, larver, yngel og ungfisk i nordnorske sokkelområder med vekt på Lofoten og Vesterålen (Sundby et al. 2013). Konsentrasjonen av fiskelarver i Lofoten, Vesterålen og kysten av Sør-Troms er enestående på norsk kontinentalsokkel. Ingen andre steder har en så fullstendig dominerende rolle for de tidlige stadiene for fiskeriressursene i Barentshavet og Norskehavet. Våroppblomstringsdynamikken med konsentrert forekomst i tid for de planktoniske stadiene fra gytingen starter tidlig vår til den pelagiske yngelen går ut av overflatelagene på seinsommeren gjør at fiskeegg, larver og pelagisk yngel er konsentrert i tid i en grad som ikke finnes for øvrig i norske havområder.

Generelt mener Værøy Fiskarlag at den såkalte KILO-rapporten må få en enda større tyngde i de videre prosessene med forvaltningsplanene for nordområdene.

Raudåte og forsøksfiske

På side 142-143 står forsøksfisket på raudåte omtalt på denne måten:

*Karnivort dyreplankton, mesopelagisk fisk og pelagisk fisk er de viktigste konsumentene av dyreplankton i Norskehavet. Det er fortsatt uklart hvordan det relative beitetrykket mellom disse artene påvirker dyreplanktonbiomassen og produksjonen, og dermed uklart hvordan fiskeriene vil påvirke dyreplanktonproduksjonen. Siden 2002 har det foregått et forsøksfiske på inntil 1000 tonn på *Calanus finmarchicus* (raudåte) på dispensasjon fra Fiskeridirektoratet. Det er ventet at fangsten vil øke i framtiden. Forsøksfiske drives i kystnære farvann og er vurdert til ikke å ha konsekvenser av betydning på lokal- eller totalbestand. Før en eventuell utvikling av et større kommersielt fiske etter plankton trengs mer kunnskap om konsekvensene av et slikt fiske, både direkte på planktonbestandene og indirekte på økologiske effekter, herunder fiskebestandene. Fisk som sild, lodde, makrell, kolmule og torsk lever delvis av raudåte. Eventuelle konsekvenser for disse artene av økt fangst av raudåte må kartlegges og vurderes grundig.*

Værøy Fiskarlag har ved flere anledninger uttrykt en sterk bekymring knyttet til det såkalte forsøksfisket på raudåte. Lokallaget behandlet saken seinest på sitt årsmøte i 2015, og da ble det gjort følgende enstemmige vedtak (sak 3, pkt 2-7 – raudåteproblematikken):

Til tross for motstanden fra fiskerihold, drives det et forsøksfiske ved bruk av trålredskaper, hvor det tillates et uttak på 1000 tonn årlig. Dette fisket har blant annet foregått inne i Vestfjorden, i meget landnære områder. Tidligere har dette forsøksfisket vært drevet enerådende av selskapet Calanus AS, men nå ser det ut som at flere aktører begynner å vise sin interesse. Calanus AS jobber uten tvil for en permanent åpning av fisket etter raudåte, med et rent kommersielt formål for øyet.

Raudåta er ikke bare en av de viktigste matressursene for yngelen til våre største fiskebestander. Et uttak av en art så langt ned i næringskjeden er dessuten meget urovekkende med tanke på konsekvensene dette kan ha for større fisk som har den som levebrød. Både sild, makrell, sei og vågehval har raudåta som en viktig matkilde – også i voksen alder.

Når fisket foregår i kystnære områder som det gjør i dag, kan dette også ha negativ innvirkning på lokale stammer. Områder der fisken har kunnet overleve, formere seg og holde seg forholdsvis i ro i årevis – steder som gjennom generasjoner har vært gode fiskeplasser for lokalbefolkningen. Å tukle med «maten til maten» er i så måte direkte uforsvarlig. Værøy Fiskarlag vil på dette grunnlag kreve en 12-milsgrense for dette såkalte forsøksfisket av raudåte med umiddelbar virkning.

Det mistenkes også at en stor del av fangstene inneholder bifangst av torskeyngel. Oppvekstingel er som kjent i en ekstrem sårbar fase på vårparten, når det aktuelle fisket pågår. Bare ut ifra innvirkningene fra naturens side er det en mikroskopisk del av yngel som vokser opp til gytedyktig alder. Hvor mye mer kan årskull med yngel tåle før vi får se nedgang i overlevelsesprosenten?

Værøy Fiskarlag stiller seg også spørrende til Fiskeridirektoratets håndtering av saken. Hvordan har en slik «snikåpning» av fisket kunnet skje, hvem har ansvaret for at tillatelsene er gitt og hvilke lovhjemler/forskrifter/enkeltvedtak er tillatelsene gitt på grunnlag av?

Årsmøtet krever også at det så snart som mulig blir framlagt resultater fra dette såkalte forsøksfisket/forskningsfisket, (og at disse resultatene blir drøftet i lys av de usikre konsekvensene knyttet til høsting av raudåte).

Værøy Fiskarlag spiller herved inn ovennevnte problemstillinger og ber om at disse momentene tas tak i ved revisjonen av Norskehavsplanen.

Mål og måloppnåelser

Værøy Fiskarlag viser til delmål 3 og målevalueringen som står på side 217 i rapporten:

Delmål 3:

Arter som er viktige for økosystemenes funksjon, struktur og produktivitet, skal forvaltes slik at de kan ivareta sin rolle som nøkkelarter i økosystemet.

Hva evalueres: Nøkkelartene sild, makrell og raudåte.

Kommentar til målet:

Målformuleringen er generell. En har valgt en tilnærming med å se nærmere på noen utvalgte arter i økosystemet som en ut fra generell biologisk kunnskap vet er viktige for økosystemet i Norskehavet. Arter som har denne rollen i økosystemet kalles gjerne nøkkelarter. Viktige nøkkelarter i Norskehavet er raudåte, makrell og sild. For følgende arter vurderes målet å være nådd:

- *For alle nøkkelartene sild, makrell og raudåte.*

Vurdering: Beskatningsgraden for sild er varsom og bestanden er fortsatt over føre-var nivået, men har vært i tilbakegang siden 2009. Årsaken til dette er at årsklassene fra 2004 er svake selv om gytebestanden fortsatt består av flere sterke årsklasser.

Makrell-bestanden har vist god rekruttering med rekordstore årsklasser de siste 10 årene, og bestandsstørrelsen forventes å ligge vesentlig høyere enn det havforskerne hittil har lagt til grunn for beregninger av anbefalte kvoter.

Raudåte er svært viktig i økosystemet i Norskehavet. Bestanden har vært i nedgang gjennom flere år. De siste målingene viser imidlertid forsiktig vekst i bestanden.

I og med at sild, makrell og raudåte er å betrakte som nøkkelarter i økosystemsammenheng, mener vi at forskningsinnsatsen på disse artene bør intensiveres. Vi er bekymret over den negative utviklingen i sildebestanden og at man i forskningssammenheng har hatt problemer med å predikere at det skulle bli en så kraftig «nedtur». Makrellbestanden og dens utbredelse i nordområdene bør også overvåkes nøye i tiden framover. Hva angår raudåte, vil vi som nevnt fraråde høsting av denne arten i de mest kystnære farvannene. Ut ifra dagens kunnskapsnivå og en føre-var-tilnærming mener vi at det ikke bør åpnes for et utvidet fiske på raudåte.

Videre prosesser og eventuell forankring i lovverket

Værøy Fiskarlag ønsker også å komme med noen generelle kommentarer til de videre prosessene med økosystembaserte forvaltningsplaner for norske havområder.

Vi har oppfattet det slik at Forvaltningsplanen for Norskehavet skal revideres i løpet av 2016, da med sikte på at neste oppdatering først skal skje i 2025. Forvaltningsplanen for Barentshavet - Lofoten skal oppdateres i 2020. Dersom enkelte deler av planene eller konkrete rammer skal revideres underveis i planperioden, mener vi at relevante institusjoner må legge fram faglige grunnlagsarbeider og vurderinger i forkant av politisk behandling. I tillegg bør slike prosesser alltid styrkes gjennom grundige og brede høringsrunder.

Vi ser enkelte svakheter knyttet til dagens forvaltningspraksis, slik den har utviklet seg. Vi mener for det første at konseptet med økosystembaserte forvaltningsplaner for havområdene bør hjemles i lovverket. En mulighet er at det lages en egen lov om forvaltningsplaner for norske havområder, eventuelt kan det nedfelles noen generelle retningslinjer i den eksisterende naturmangfoldloven.

Dagens forvaltningspraksis: Uklare forhold mellom KU og FVP

Et annet element som det hefter store svakheter ved, er forholdet mellom sektorutredningene som er hjemlet i petroleumsloven § 3-1 (åpning av nye områder) og de tverrsektorielle utredningene som gjøres i forbindelse med forvaltningsplanarbeidet. I forbindelse med Forvaltningsplanen for Barentshavet - Lofoten (revidert i 2011) var mye av diskusjonene preget av kunnskapsgrunnlaget; hvorvidt det faglige grunnlaget for oppdateringen av forvaltningsplanen var godt nok for å kunne vurdere om oljeboring utenfor LoVeSe var forsvarlig eller ikke. Selvsagt var kunnskapsgrunnlaget allerede da sterkt nok for å kunne ta stilling til dette spørsmålet og si nei til åpning her. Likevel brukte oljeinteressene nesten enhver anledning til å argumentere for at faktagrunnlaget ikke var godt nok, og at det beste beslutningsgrunnlaget først ville komme på bordet ved at man gjennomførte en formell konsekvensutredning/åpningsprosess etter petroleumsloven.

Et av hovedpoengene med å etablere helhetlige forvaltningsplaner for våre nordlige havområder, var jo at man ønsket seg bort i fra den isolerte sektorforvaltningen som konsekvensutredninger i tråd med petroleumslovgivingen representerte (og fortsatt representerer). Slik praksisen har utviklet seg så langt, er det i forvaltningsplanene at man vedtar hvorvidt det skal gjennomføres KU eller ikke. Blir det vedtatt en KU i forvaltningsplanen, slik som i tilfellet med Jan Mayen (2009) og Barentshavet Sørøst (2011), produserer Olje- og energidepartementet en standard KU, og deretter legger departementet fram en åpningsmelding til Stortinget – og området åpnes. En slik framgangsmåte harmonerer dårlig med intensjonene om en helhetlig og økosystembasert havforvaltning, fordi en tynn sektorutredning fra OED da blir siste skranke før oljeboring tillates. Vår påstand er at man gjennom en formell KU ikke har muligheten til å gjøre en *helhetlig og økosystembasert* avveining, der hensynet til fiskeri, petroleum og skipstrafikk og ytre påvirkninger vurderes samlet – med utgangspunkt i økosystemets tålegrenser. Denne muligheten er kun til stede gjennom forvaltningsplan-regimet, slik vi ser det.

På generelt grunnlag mener Værøy Fiskarlag at det bør gjøres politiske grep som sikrer en bedre samordning og koordinering mellom forvaltningsplanarbeidet og de ulike leddene i sektorforvaltningen. Med hensyn på petroleumsforvaltningen og problematikken knyttet til åpnings spørsmål, kan en mulighet være å gjøre endringer i petroleumsloven § 3-1 og føye til en bestemmelse der om at alle beslutningsprosesser knyttet til eventuell letevirksomhet i nye havområder, i siste instans skal avgjøres innenfor rammene av de helhetlige og økosystembaserte forvaltningsplanene, slik at man får en grundig nok interesseavveining, der alle hensyn blir vektlagt – og ikke bare hensynet til kortsiktig oljeprofitt (slik en KU i praksis legger opp til).

30. november 2015

Med vennlig hilsen

VÆRØY FISKARLAG

Kopi sendt:

Nordland Fylkes Fiskarlag

Værøy kommune

Media